

Afrika tukaj in tam

● Pogovor v petek

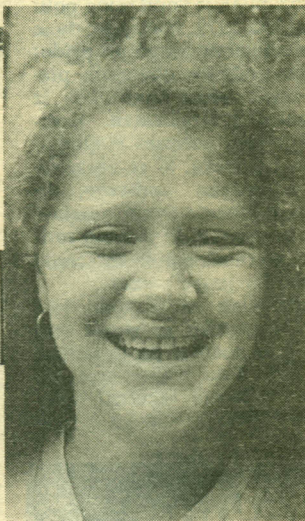
Po splošni začudenosti sodeč smo Slovenci neprestano začuden narod. Čudi nas, na primer, kaj dela Ljubljčan v Mariboru, kaj Ptujčan v Kobarihu, pa to, da gre intelektualec na kmete ali pa da avtomehaničnik postane umetnostni zgodovinar. Brez konca in kraja najdemo takih posebnosti, v bellem svetu povsem običajnih, nekaj pa je res takih, ki zaslužijo pozornеjšo obravnavo. V našem primeru gre za plesalko, ki je šla v Afriko, v Senegal, še tako mlada, da so se morali starši podpisati na ustreznih mestih. Po šoli za ritmiko in ples v Zagrebu, edini, ki se pri nas kot ustanova ukvarja z moderno plesno tehniko, je **Barbara Plečko** pritegnila šola Mudra Afrique v Dakarju, katere ustanovitelj je bil s finančno podporo Unesca Maurice Bejart. Po letu dni pa je šoli zmanjkalo denarja in morda tudi sape in Barbara je sprejela povabilo druge afriške države — Gvineje. Tako dela danes v Conacryju z dvema profesionalnima folklornima skupinama, istoča-

sno pa vodi tečaje modernega plesa za odrasle in otroke. Na vprašanje, kako se je vključila v doživljanje in izvajanje afriških plesov, odgovarja, da ji je to tako dobro uspelo, da je samo sebe presenetila. Morda pa tudi ni tako čudno, saj je afriški ples podlaga za moderne tehnike in jazz, s katerimi se tudi ukvarja.

Občasni povratki domov, v Maribor, pomenijo bogatitev plesnih tehnik, ki se izvajajo pri nas s tistim posebnim ritmom, ki ga je na daljnem črnem kontinentu v izobilju.

»Vsako leto učim naše plesalce afriške plesne pravzaprav samo elemente, poudarek pa je predvsem na ritmu in hitrosti, s katerima imajo, pri nas nasploh velike probleme.«

V Afriki razdelitve med modernim in folklornim ne poznajo, obstajajo specifični plesni koraki in koreografije, pravo bogastvo za proučevanje. Na šoli v Dakarju naj bi študirali moderne plesne, tradicionalne, jazz in tudi klasiko, v Gvineji pa vsega tega ni, zato tudi naša

plesalka prinaša k njim določene novosti. Dve leti je bila edina belka med domačini, odkar pa se je Gvineja bolj odprla svetu, so prišli tudi drugi, med njimi Francozi in Američani.

Nacrti? Spet se nanašajo na Afriko.

»Letos so se pokazale možnosti, da bi v Conacryju, kjer v umetnosti še niso vidni vplivi belega človeka in je zato avtentičnosti na pretek, ustanovili plesno-glasbeno ustanovo, na kateri bi gojili izvorno umetnost in jo tudi zapisali, da ne bi umrla.«

Če je zamisel uresničljiva, se bo pokazalo že letos, toda kdo ve, s katere strani bo zapihal veter, ki se bo ujel v Barbarina jadra. . . Slišali smo jo, pa čisto mimogrede, govoriti tudi o New Yorku.

Helena Grandovec